

meget tilbage i Sjælland. Der behøves imidlertid fra Statens Side temmelig smaa Beløb, for at den i betydelig Grad kan forbedre sig og økonomisk set blive af meget stor Nytte.

Endnu maa jeg gjøre en Bemærkning om en anden Post: Præmier til ypperlig Dyrkning af Huslodder. Jeg beder undskyldte, at det vistnok er femte eller sjette Gang, at den bliver berørt, og jeg takker de ærede Medlemmer fra Nørre-Sundby (Lutein) og Esbjerg (Bluhme) og saa den ærede Minister for deres Omhu og Interesse for denne Post. Jeg skal ikke længe opholde mig derved, men blot gjøre en eneste Betragtning, og det er den, at er der Noget, der i økonomisk Henseende vil være et betydeligt Fremstridt for Landet, maa det være en stadig forbedret Dyrkning af Huslodder. De ville alle med Omhu have læst de Meddelelser, der er fremkomne fra Haveseftabet, og have set, at en Husmand, naar man tager dem, som have de bedst dyrkede Lodder, kan faae omtrent lige saa mange Tusind Kroner Overstud pr. Tønde Land, som man i Almindelighed kan faae Hundreder. Sig mig saa imod, eller sig, at det er feil, naar jeg siger, at der her til Lands kan være Grund til at lære af Smaamanden. Hvis man vil opstille som et Tankeexperiment, at alle Danmarks Huslodder bleve dyrkede — vi have vist i Alt en 4—5,000 Tdr. Hartkorn — som de bedste blive det, behøvedes der ikke mere for at afhjælpe vor hele økonomiske Misere; det var tilstrækkeligt til at tilvejebringe Balance, naar alle Huslodder dyrkedes som de, der dyrkes bedst ifølge disse Meddelelser fra Haveseftabet. Jeg veed nu vel, at et saadant Tankeexperiment ikke bliver fyldestgjort i det praktiske Liv; men det kan dog have sin Nytte at se hen til, hvad Fremtiden kan bringe os i Udbytte ogsaa af Huslodders Dyrkning. Jeg maa forøvrigt henlede Opmærksomheden paa, at Bekjendtgørelserne bør være saa fylbdige som mulig. Jeg har ogsaa en lille Tanke om, at der er Egne, hvor det bliver mindre bekjendtgjort, og hvor fortjenstfulde Folk ikke komme i Betragtning, fordi de ikke vide Besset herom. En saadan Husmand veed ikke altid, hvor han skal henvende sig, og jeg veed, at der er Husmænd, der have dyrket deres Lod fortrinligt, men ikke ere komne i Betragtning, fordi de ikke have vidst Besset. Selve Beløbet er heller ikke tilfredsstillende, og jeg mener altsaa, at det bør forhøies, og at Bekjendtgørelsen bør gjøres saa fylbdig som mulig.

Endnu til Slutning en eneste Betragtning, nemlig om ikke det kommende Finantsudvalg vilde tage under Overveelse, om det

ikke ogsaa i økonomisk Henseende vilde være gavnligt at faae en forandret Lovgivning om Fordelingen af Jordlodder, om Udstykning og Sammenlægning af Jord. Ærede Medlemmer ere vist alle enige i, at det er et Spørgsmaal af stor økonomisk Betydning for et Land, at man sørger for, at Lovgivningen om Udstykning og Sammenlægning er nogenlunde tilfredsstillende. At komme ind paa, hvad der kan siges for og imod Spørgsmaalet eller paa, hvorledes man har stillet sig i Udlandet, skal jeg vel være mig for; men jeg vil dog sige, at vor Lovgivning forekommer mig noget mangelfuld. Jeg vil ikke paa nogen Maade sige, at den ikke er fylbdig nok, det var Skyld at sige; der er mellem 30 og 40 forskellige Love og Anordninger, Reskripter og Kundgjørelser og Gud veed, hvad det hedder, som alle give Bestemmelse om Sammenlægning og Udstykning. Man kan altsaa ikke sige, at Lovgivningen ikke er fylbdig; men deraf følger ikke, at den udmærker sig ved Klarhed. Det forvirrer endnu mere, at man skal søge saa mange Steder, navnlig, naar det viser sig, at Lovgivningen ikke er tilstrækkelig stringent eller bestemt med, hvad den angiver. Det er nemlig saa, at den bedste Landinspektør i Landet eller den mest spekulative Prokurator er ikke i Stand til at sige sin Klient Besset, naar han henvender sig til ham og spørger, om han kan faae Lov til at udstykke en mindre Lod eller ikke. Det vil han ikke kunne, fordi Ministeren paa dette Omraade er eneraadig. Man kan vel ikke komme saa langt, at ikke en Del af disse Spørgsmaal maa afgjøres ad Bevillingsveien; men dermed er det ikke sagt, at Lovgivningen ikke kan være langt mere bestemt, end den er i denne Retning, og jeg vil haabe for den ærede Ministers Bedkommende, at det ikke vilde være ganske uvelkomment for ham, om Lovgivningen var noget mere bestemt, saa at den noget mere befriede Ministeriet for Stjøn i dets Bevillinger. Det er altsaa min Anmodning til Finantsudvalget, at det vil gjøre Stridt til, at vor Lovgivning paa dette Omraade kunde blive bedre. Jeg har tænkt mig, at det saaledes kunde foreslaa nedsat en Kommission eller ogsaa henvende sig til den høitærede Indenrigsminister, om han vil afhøre de kommunale Autoriteter omkring i Landet angaaende, hvorledes de ønskede, at man skulde gaa i den Retning, og at den høitærede Minister efter at have modtaget disse Besvarelser kunde fremkomme med et Forslag, der samlede alle de forskellige Bestemmelser paa een Haand. Her vil jeg dog rigtignok ogsaa gjerne tilføie een Ting. Jeg vilde ønske, at hvis vor Lovgivning om Udstykning og Sammenlægning saaledes fremkom fyl-